

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1544

z dnia 15 października 2018 r.

w sprawie środków ograniczających rozprzestrzenianie i stosowanie broni chemicznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska popiera międzynarodowe traktaty i systemy dotyczące rozbrojenia, nierozprzestrzeniania i kontroli zbrojeń.
- (2) Unia Europejska opowiada się za faktycznym wdrożeniem i upowszechnieniem stosowania Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (zwanej dalej „konwencją”), a także podkreśla swoje wsparcie dla Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) i jej sekretariatu technicznego. Unia stanowczo potępia rozprzestrzenianie i stosowanie broni chemicznej w jakimkolwiek miejscu i przez kogokolwiek w jakichkolwiek okolicznościach. Aby wesprzeć egzekwowanie zakazu określonego w konwencji dotyczącego stosowania broni chemicznej, która to broń stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa międzynarodowego, Unia uznała, że należy podjąć określone środki wobec osób, które czynią użytek z takiej broni lub pomagają w jej opracowywaniu lub stosowaniu. Unia zdecydowana jest przyczynić się do wskazania osób, podmiotów, grup lub rządów odpowiedzialnych za stosowanie broni chemicznej, a także tych, którzy pomagają lub zachęcają do takich działań. Należy również zapobiegać przygotowaniu do stosowania broni chemicznej, np. jej opracowywaniu, wytwarzaniu, nabywaniu, transferowi i składowaniu.
- (3) W tym kontekście Unia poparła decyzję Konferencji Państw Stron OPCW odpowiedzi na zagrożenie użycia broni chemicznej przyjętą w dniu 27 czerwca 2018 r.
- (4) Unia i jej państwa członkowskie wspierają inne międzynarodowe inicjatywy służące zaradzeniu zagrożeniu związanemu z bronią chemiczną, takie jak Grupa Australijska, która, koordynując i harmonizując krajowe środki w zakresie kontroli wywozu, pomaga w wywiązywaniu się z zobowiązań na mocy konwencji o zakazie broni chemicznej i konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej – a także inicjatywa przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i międzynarodowe partnerstwo przeciw bezkarności za stosowanie broni chemicznej. Unia i jej państwa członkowskie wspierają także wdrożenie odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności rezolucji 1540 (2004), 2118 (2013), 2209 (2015), 2235 (2015) i 2325 (2016).
- (5) W dniu 22 marca 2018 r. Rada Europejska stwierdziła, że użycie broni chemicznej, w tym użycie jakichkolwiek toksycznych substancji chemicznych jako broni, jest we wszelkich okolicznościach absolutnie nie do przyjęcia, musi być systematycznie i surowo potępiane oraz stanowi zagrożenie bezpieczeństwa dla nas wszystkich. W dniu 28 czerwca 2018 r. Rada Europejska wezwała do jak najszybszego przyjęcia nowego unijnego systemu środków ograniczających w celu zajęcia się kwestią stosowania i rozprzestrzeniania broni chemicznej.
- (6) Niniejsza decyzja przyczynia się do wysiłków Unii na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania i stosowania broni chemicznej. Zakres i definicja broni chemicznej, o której mowa w niniejszej decyzji, powinny być takie same jak przewidziano w konwencji o zakazie broni chemicznej.
- (7) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

„Broń chemiczna” oznacza broń chemiczną zgodnie z definicją w art. II konwencji o zakazie broni chemicznej (CWC).

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub tranzytu przez te terytoria:
 - a) osób fizycznych, które są odpowiedzialne za następujące czyny lub świadczą pomoc finansową, techniczną lub wsparcie rzeczowe na rzecz następujących czynów lub w inny sposób są zaangażowane w następujące czyny:
 - (i) wytwarzanie, nabywanie, posiadanie, opracowywanie, transport, składowanie lub transfer broni chemicznej;
 - (ii) stosowanie broni chemicznej;
 - (iii) udział w jakichkolwiek przygotowaniach do stosowania broni chemicznej;
 - b) osób fizycznych, które pomagają osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi angażować się w jakiejkolwiek działania, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, i tym samym powodują lub przyczyniają się do niebezpieczeństwa przeprowadzenia takich działań; oraz
 - c) osób fizycznych powiązanych z osobami fizycznymi, wymienionymi w lit. a i b);
wymienionych w załączniku.
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.
3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, gdy dane państwo członkowskie związane jest zobowiązaniem wynikającym z prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem goszczącym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;
 - c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
4. Ust. 3 uznaje się za mający zastosowanie również w przypadkach, w których państwo członkowskie jest krajem goszczącym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie wyłączenia na mocy ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą zastosować wyłączenia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniu międzyrządowym, włącznie z posiedzeniami popieranymi przez Unię lub których gospodarzem jest Unia lub dane państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, gdzie prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym wdrożenie zakazów prawnych przeciwko broni chemicznej i realizację celu, jakim jest rozbrojenie chemiczne. Państwa członkowskie mogą zastosować wyłączenia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadkach, jeżeli wjazd lub przejazd jest konieczny w związku z uczestnictwem w postępowaniu sądowym.
7. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać wyłączenia określone w ust. 6, powiadamia o tym na piśmie Radę. Wyłączenie uważa się za przyznane, chyba że co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym wyłączeniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada może postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia, stanowiąc większością kwalifikowaną.
8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd lub przejazd przez jego terytorium osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie jest ściśle ograniczone do celu, dla którego zostało wydane oraz do wymienionych w nim osób.

Artykuł 3

1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do lub będące własnością, w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą:
 - a) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, które są odpowiedzialne za następujące czyny lub świadczą pomoc finansową, techniczną lub wsparcie rzeczowe na rzecz następujących czynów lub w inny sposób są zaangażowane w następujące czyny:
 - (i) wytwarzanie, nabywanie, posiadanie, opracowywanie, transport, składowanie lub transfer broni chemicznej;

- (ii) stosowanie broni chemicznej;
 - (iii) udział w jakichkolwiek przygotowaniach do stosowania broni chemicznej,
- b) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, które w jakikolwiek sposób pomagają osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi angażować się w działania, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, tym samym powodując lub przyczyniając się do niebezpieczeństwa przeprowadzenia takich działań; oraz
- c) do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów powiązanych z osobami fizycznymi lub prawnymi, podmiotami lub organami objętymi lit. a) i b) niniejszego ustępu;

wymienionych w załączniku.

2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku ani na ich rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie ich na warunkach, jakie uzna za stosowne, po ustaleniu, że odnośne środki finansowe lub zasoby gospodarcze:

- a) są niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) są przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) są przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
- d) są niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
- e) zostaną wpłacone na rachunek lub wypłacone z rachunku misji dyplomatycznej lub misji konsularnej lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet na mocy prawa międzynarodowego, o ile wpłaty te są przeznaczone na oficjalne cele tej misji dyplomatycznej lub misji konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku; oraz
- d) uznanie tego orzeczenia lub tej decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, wymienionym w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie znajdującym się w załączniku, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:
- odsetek ani innych dochodów z tych rachunków;
 - płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
 - płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim,
- pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 4

- Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku.
- Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio – jeżeli adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.
- W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 5

- Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 i 3.
- Załącznik zawiera także – w przypadku gdy są one dostępne – informacje, które są niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres, jeśli jest znany, a także stanowisko lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę wpisu do rejestru, numer w rejestrze i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 6

Nie są zaspokajane żadne roszczenia w związku z jakąkolwiek umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, przez środki nałożone niniejszą decyzją, w tym roszczenia odszkodowawcze lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o zapłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub finansowych listów gwarancyjnych w jakiegokolwiek formie – o ile zostały one wniesione przez:

- wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w wykazie w załączniku;
- jakikolwiek osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

Artykuł 7

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do tych przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 16 października 2019 r. Niniejsza decyzja będzie poddawana stałemu przeglądowi. Jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte, jej okres obowiązywania zostanie przedłużony lub dokona się w niej odpowiednich zmian.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 października 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

**WYKAZ OSÓB FIZYCZNYCH I PRAWNYCH, PODMIOTÓW I ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2
I 3**
